

هو الله - ای بندۀ بہاء چہ نویسم و چہ اندیشم جمال قدم...

حضرت عبدالہاء

اصلی فارسی

۱۵۰

هو الله

ای بندۀ بہاء چہ نویسم و چہ اندیشم جمال قدم و اسم اعظم روحی لاجبائہ الفدا از بدو امر اساس عہد و میثاق را از زیر حدید متین و رزین و رصین نہاد و این بنیان بلند پیمان را ایوان رحمن قرار داد. ہر نفس اندک انصاف دہد ملاحظہ مینماید کہ از بدایت نشئہ انسانی تا این کور رحمانی چنین عہد و پیمانی در قطب ملاً اعلیٰ و مرکز ملکوت ابہی تأسیس نگشت. از بدایت ظهور شعلہ نورانی طور تا غروب آفتاب انور جمال مشکور ہیچ لوحی نازل نشد مگر آن کہ صراحتاً یا کتایہ یا اشارہ ذکر این عہد الست و میثاق قدیم فرمودند و متمسکین را حمد و ستایش و مدح و نیایش فرمودند و متزلزلین و ناقضین و ناکثین را زجر و نکوہش. پس بہ اثر قلم و نقوش خطّ ابہی در صفحات بیضاء از من فی الوجود از غیب و شہود عہد و پیمان گرفتند و کتاب عہدی فرمودند و وصیتّ اللہ این کہ ثبت نمودند. انصاف باید داشت کہ جمال مبارک چقدر احتیاط مجری داشتند حتیٰ در کتاب اقدس کہ ناسخ کلّ کتب است بہ بیان واضح صریح نہ اشارہ و کتایہ و تلویح در مواضع متعدّدہ بہ چہ قوت و قدرت مشددہ بیان فرمودند. با وجود این خاک بر سر خلق احمق کہ ما محلّ ظنون و اوہام گوناگون واقع شدیم بلکہ بہ سهام و سنان شبہات مطعون. ولی اینقدر بدان کہ سراج الہی روشن گردد و نجم بازخ ساطع بر انجمن بحر الہی بجوش آید و نہنگ دریای رحمانی در خروش عندلیب گلستان بہائی در نغمہ و شور آید و بلبل گلشن ربّانی

ORIGINAL

AUDIO

در ترانه بی فتور. آن وقت گوش شنوا که معتاد استماع نغمه ببلبل است آواز سرورش شنود که سبوح
قدوس این است عندلیب گلزار من این است ببلبل باغ من این است شمع آفاق من و البهآء علیک.

